

suteikus *Guipúzcoa* provincijos įmonėms 45 % investicijų sumos dydžio mokesčių kreditą (OL L 314, 2002, p. 26) ir 2001 m. liepos 11 d. Sprendimą 2002/540/EB dėl valstybės pagalbos schemos, Ispanijai suteikus pagalbą kai kurioms naujai įsteigtoms *Guipúzcoa* provincijos įmonėms (OL L 174, 2002, p. 31) (toliau — 2001 m. sprendimai) bei pagal SESV 260 straipsnį įgyvendinti, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šiuos sprendimus.

- Priteisti iš Ispanijos Karalystės sumokėti Komisijai 236 044,80 euro periodinę baudą už kiekvieną pavėluotą sprendimo vykdymo dieną nuo sprendimo priėmimo šioje byloje dienos iki 2006 m. sprendimo įvykdymo dienos.
- Priteisti iš Ispanijos Karalystės Komisijai sumokėti vienkartinę baudą, kurios dydis gaunamas padauginus 25 817,40 euro baudos už vieną dieną dydį iš pažeidimo trukmės dienų skaičius, skaičiuojant nuo 2006 m. sprendimo priėmimo dienos iki:
 - dienos, kurią Ispanijos Karalystė bus atsiėmusi 2001 m. sprendimais neteisėtomis pripažintas pagalbos sumas, jei Teisingumo Teismas nustatys, kad atsiėmimas faktiškai įvyko iki sprendimo priėmimo šioje byloje,
 - dienos, kuria bus priimtas sprendimas šioje byloje, jei iki tos dienos 2006 m. sprendimas nebus visiškai įvykdytas.
- Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija mano, kad Ispanijos valdžios institucijos nesiėmė visų priemonių 2006 m. sprendimui įgyvendinti ir nesusigrąžino visos pagalbos, kuri 2001 m. sprendimais pripažinta neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka. Pirma, Ispanijos valdžios institucijos nusprendė, kad tam tikra atskira pagalba suderinama su bendrąja rinka, nors ta pagalba neatitinka Komisijos patvirtintos nacionalinės pagalbos regionams schemos sąlygų ir bet koki atveju neatitinka sąlygų, išdėstytų nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėse (OL 1998, C 74, p. 9). Antra, Ispanijos valdžios institucijos tam tikriems gavėjams pritaikė atskaitą, galinčią siekti 100 000 eurų kiekvienam gavėjui, trijų metų laikotarpiui ir nesilaikė taisyklių dėl pagalbos *de minimis*. Trečia, Ispanijos valdžios institucijos tam tikrai atvejais atgaline data taikė mokesťines atskaitas, numatytas Ispanijos mokesčių taisyklėse, nors buvo įvykdytos ne visos pagal Ispanijos teisės aktus reikalaujamos sąlygos atskaitos taikymui. Galiausiai, ketvirta, neteisėtos pagalbos gavėjai neapmokėjo visų mokesčių reikalavimų, kuriuos išdavė Ispanijos valdžios institucijos. Remiantis Komisijos skaičiavimais, likusi negrąžinta suma sudaro maždaug 87 % visos neteisėtos pagalbos sumos, kurią reikia susigrąžinti.

2011 m. balandžio 20 d. *Symvoulis tis Epikrateias* (Graikija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Stanleybet International LTD, William Hill Organization Ltd ir William Hill Plc prieš Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon ir Ypourgos Politismou*

(Byla C-186/11)

(2011/C 186/26)

Proceso kalba: graikų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Symvoulis tis Epikrateias (Valstybės Taryba)

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjos: *Stanleybet International LTD, William Hill Organization Ltd ir William Hill Plc*

Atsakovai: *Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon ir Ypourgos Politismou*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar su EB sutarties 43 ir 49 straipsnių nuostatomis suderinami nacionalinės teisės aktai, kuriais, siekiant riboti azartinių lošimų pasiūlą, išimtinė teisė rengti, administruoti, organizuoti ir vykdyti azartinius lošimus suteikiama vienintelei biržoje kotiruojamai akcinei bendrovei, ypač tais atvejais, kai ši bendrovė užsiima rengiamų azartinių lošimų reklama, išplečia savo veiklą į kitas valstybes, lošėjai dalyvauja laisvai, o maksimali statymų ir laimėjimų suma nustatoma loterijos bilietui, o ne lošėjui?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar su EB sutarties 43 ir 49 straipsnių nuostatomis suderinami nacionalinės teisės aktai, kuriais, siekiant tikslo kovoti su nusikalstamumu kontroliuojant nagrinėjamame sektoriuje veikiančias įmones, kad būtų užtikrinta, jog ši veikla būtų išimtinai vykdoma tik tose vietose, kur galima atlikti kontrolę, suteikiama išimtinė azartinių lošimų rengimo, administravimo, organizavimo ir vykdymo teisė vienintelei įmonei, net kai toks teisės suteikimas turi lygiagretų poveikį — neribotai plėsti susijusią pasiūlą? Ar vis dėlto reikia, kad toks apribojimas būtų laikomas suderinamu su siekiamu tikslu kovoti su nusikalstamumu, kad pasiūlos plėtimas bet kuriuo atveju būtų kontroliuojamas, t. y. neviršytų to, kas būtina tikslui pasiekti? Jeigu šis plėtimas turi būti kontroliuojamas, ar gali būti laikoma, kad tai kontroliuojama, kai šiame sektoriuje išimtinė teisė suteikiama subjektui, turinčiam pirmajame klausime išvardytus požymius? Galiausiai, jeigu

būtų nuspręsta, kad aptariamoms išimtinės teisės suteikimas reiškia, jog azartinių lošimų plėtimas yra kontroliuojamas, ar teisių suteikimas vienintelei įmonei viršija tai, kas būtina šiam tikslui pasiekti, kadangi ši tikslą galima būtų pasiekti suteikus šią teisę daugiau nei vienai įmonei?

3. Jeigu, atsižvelgiant į abu pirmesnius klausimus, būtų nuspręsta, kad išimtinės azartinių lošimų rengimo, administravimo, organizavimo ir vykdymo teisės suteikimas aptariamais nacionalinės teisės aktais neatitinka EB sutarties 43 ir 49 straipsnių: a) ar, remiantis minėtomis Sutarties nuostatomis, nacionalinės valdžios institucijoms leidžiama pereinamuju laikotarpiu, kurio reikia EB sutartį atitinkančioms nuostatomis priimti, nenagrinti prašymų leisti užsiimti šia veikla, kuriuos pateikia kitose valstybėse narėse įsteigti subjektai? b) jei atsakymas būtų teigiamas, kokiais kriterijais remiantis nustatoma šio pereinamojo laikotarpio trukmė? c) jeigu neleidiama nustatyti pereinamojo laikotarpio, kokiais kriterijais vadovaudamasi nacionalinės institucijos privalo vertinti šiuos prašymus?

2011 m. balandžio 20 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija prieš Ispanijos Karalystę*

(Byla C-189/11)

(2011/C 186/27)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama L. Lozano Palacios ir C. Soulay

Atsakovė: Ispanijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad

- taikydama specialią kelionių agentūroms skirtą schemą tais atvejais, kai kelionių paslaugos buvo parduodamos ne pačiam keliautojui, o kitam asmeniui,
- netaikydama šios specialios schemos tais atvejais, kai didmeninių agentūrų organizuotas keliones visuomenei savo vardu parduoda mažmeninės agentūros,
- leisdama kelionių agentūroms tam tikromis nustatytomis aplinkybėmis įrašyti į sąskaitą faktūrą visą sumą, kuri nėra susijusi su kliento iš tikrųjų sumokėtu PVM, o pastarajam, tuo atveju, jeigu jis yra apmokestinamasis asmuo, atskaityti šią visą sumą nuo mokėtino PVM, ir
- leisdama kelionių agentūroms, kurioms taikytina speciali schema, nustatyti bendrą mokėtino mokesčio bazę už kiekvieną apmokestinamąjį laikotarpį

Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾ 306–310, 226, 168, 169 ir 73 straipsnius.

— Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija mano, kad Ispanijos Karalystės taikoma specialia kelionių agentūroms skirta schema, tiek, kiek pagal ją neapsiribojama ją taikyti vien keleiviams suteikiamomis paslaugomis, kaip numatyta direktyvoje, bet ir išplečiama kelionių agentūrų sandoriams, pažeidžiamos teisės aktų PVM srityje nuostatos.

Be to, šios specialios schemos netaikymas tais atvejais, kai didmeninių agentūrų organizuotas keliones visuomenei savo vardu parduoda mažmeninės agentūros taip pat neatitinka direktyvos nuostatų, nes Komisijos nuomone, tokia veikla be jokių abejonių patenka į veiklos rūšis, kurioms taikytina speciali schema.

Komisija mano, kad taip pat PVM direktyvai taip pat prieštarauja Ispanijos teisės normos, pagal kurias kelionių agentūroms tam tikromis nustatytomis aplinkybėmis leidžiama į sąskaitą faktūrą įrašyti visą PVM sumą, kuri nėra susijusi su kliento iš tikrųjų sumokėtu PVM, o pastarajam, tuo atveju, jeigu jis yra apmokestinamasis asmuo, atskaityti visą šią sumą nuo mokėtino PVM, nors tai nenumatyta šioje direktyvoje, bei tos, pagal kurias kelionių agentūroms, kurioms taikytina speciali schema, leidžiama nustatyti bendrą mokėtino mokesčio bazę už kiekvieną apmokestinamąjį laikotarpį.

⁽¹⁾ OL L 347, p. 1.

2011 m. balandžio 28 d. Lan Airlines S.A. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2011 m. vasario 8 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-194/09 Lan Airlines, S.A. prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ir Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, S.A.

(Byla C-198/11 P)

(2011/C 186/28)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: Lan Airlines S.A. atstovaujama advokato E. Armijo Chávarri